

villingen. Dette anser jeg altsaa for aldeles for-
nødent for at bevare en tilstrækkelig Dygtighed
hos Befalingspersonalet. Naar jeg endvidere fore-
slaar, at der skal leveres saa mange Heste, at den
halve Eskadron og et halvt Batteri kunne blive
reglementstemmende forsynede til Dvølfserne, er
det, fordi jeg tror, at det er et billigt, ja end-
ogaa et reiserdigtigt Krav. Som bekendt, paahviler
der nemlig Bornholms Hartkorn ifølge Lov af
12te Februar 1872 en særskilt Byrde, en Stat
til Anskaffelse af Heste til Bornholms Væbning
under Dvølfserne. Skatten er bleven punktilig op-
krævet og betalt paa Amtstuerne, men Hestene ere
ikke mødte saa punktilig til Dvølfserne. Det finde
vi os nu lidt brystholdne ved derovre, thi det er
os nemlig om at gjøre i alt Fald at skaffe et
Feltbatteri i Krigstilfælde bespændt, saa at det kan
bevæge sig med Lethed og ligeledes at skaffe Ryt-
teriet, Eskadronen, bereden. Jeg skal følge de
tidligere Lægers Exempel og fatte mig i største
Korthed, og det er jo ogsaa mere en Antydning
end en Udvikling, som jeg mener vil være paa
sin Plads her. Jeg tør tro, at, hvis det kunde
lykkes at faae Væbningen ordnet omtrent saaledes,
som jeg her foreslaar, ville vi med lige saa
god Sikkerhed kunne møde Fjenden paa Bornholms
Kyster, som jeg er overbevist om, at den danske Hær
og Flaade kan møde Fjenden paa Danmarks Kyster.
Jeg skal slutte med at erklære, at jeg er for
gammel i Gaarde her til at være saa godtroende
at mene, at dette Væbningens Forslag, saaledes som
det nu foreligger, skulde egne sig til pludselig
Vedtagelse ved dens Behandling. Jeg har kun
fremsat de Laster vedrørende Bornholms Væbning,
som jeg tidligere har haft Leilighed til at udtale
heri Thinget, i Væbningens Forslagsform, for at ære
Medlemmer kunne faae mere fast Hold paa, hvad
det er, jeg egentlig tilfægter; jeg tror, dette ster
bedre, naar de have dem fremlagte i denne Form,
end naar man leilighedsvis udtaler sig derom ved
Hærens Forslags Behandling. Jeg skal derfor i
den Retning lytte til, hvad den høitærede Mini-
ster, og hvad den høitærede Ordfører for Hærens
valget mene om Forslaget, og hvad jeg gjør ret-
test i at gjøre eller lade for at skaffe Væbningens
forslaget en saa god Modtagelse i Realiteten som
muligt.

Tvermoes: Jeg skal bestilte mig paa den
samme paafølgelsesværdige Korthed, som de øv-
rige Lægere i dette, i smut Modsetning til de tid-
ligere Møder, have bestilte sig paa, og jeg har
jo heller ikke megen Anledning til at tale længe,
eftersom jeg i alt Væsentligt kan slutte mig til
det Mindretal, der betegnes som Mindretallet
under Nr. 3. Jeg har derfor kun det Ønske at
udtale et Par Ord om Underændringsforslaget til
Væbningens Forslag under Nr. 141, hvilket Under-
ændringsforslag jeg har tilladt mig at stille, og
som er opført under Nr. 5 blandt de udenfor

Betænkningen stillede Væbningens Forslag. Væbningens
forslaget vedrører Affattelsen af Forfremmelses-
lister og hvad dertil hører. Jeg skal bemærke,
at det aldrig var faldet mig ind at stille noget
Væbningens Forslag i det Hele til Loven, saaledes
som den er, idet jeg tror, at dette Forhold helst
hør ordnes administrativt; men da et Væbningens
forslag var kommet frem i saa Henseende, hvis
Indhold jeg for mit Vedkommende ikke kunde dele,
sandt jeg mig foranlediget til at stille det her
foreliggende Underændringsforslag. Jeg skal be-
gynde med at sige, at jeg agter at stemme imod
Mindretallets Forslag under Nr. 129. Det er
maaſte bortfaldet (Ordføreren: Det er bort-
faldet!). Ja, jeg veed snart ikke, hvad der er
bortfaldet, og hvad der er bestaaende; men det
er i hvert Tilfælde det, som begrunder endel af
dette Underændringsforslag. Jeg mener, at det
vil være urigtigt at lade Udnævnelser af Stabs-
sejter og foregaa paa den her foreslaaede
Maade. Med Hensyn til selve Forfremmelses-
listerne skal jeg bemærke, at, som jeg opfatter
Hærens Lov af 1867, saa gav den Bestemmelser,
der foranledigede, at man maatte veie Folks Dyg-
tighed paa en overordentlig fin Vægt. Den for-
langte ikke alene, at Forfremmelseslisterne skulde
skjelne mellem de overordentlig fortrinlige Ægnede
og de mindre fortrinlige Ægnede, men den forlangte
tilligere, at man skulde klassificere de Enkelte.
Indenfor hver Klasse skulde man rangere disse
fortrinlige eller mindre fortrinlige Dygtigheder og sige,
hvoreledes den ene kom til at staa overfor den anden.
Det er udtrykkelig udtalt i § 128 i den gamle
Hærens Lov, men samtidig dermed vedligeholdes efter
min Opfattelse fuldstændig Frihed for den ved-
kommende Krigsminister til at vælge imellem de
paa Listerne Opførte. Jeg er ikke af samme An-
skuelse som det ærede Medlem for Randers Amts
2den Valgtreds (N. P. Jensen). Jeg tror netop,
at der her er en fuldstændig og konstitutionel nødven-
dig Frihed for Ministeren, nødvendig fordi han bær-
er det konstitutionelle Ansvar i saa Henseende.
Det, der nu bevirkes ved det Væbningens Forslag,
som under Nr. 141 er stillet af mine ærede
Meningssæller, er, at det bevarer den Ulempe
eller Urigtighed, som efter min Formening klæber
ved den gamle Hærens Lov, idet ogsaa det forlanger,
at der skal opstilles en saadan Ordning af de
forskjelligartede Kræfter indenfor hver Klasse, og
at det dertil fører yderligere en Indskrænkning
for Ministeren med Hensyn til Valget. Det
kan jeg ikke tiltræde og tror ikke, at det er rigtigt.
Jeg tror, at Bestrøbelserne netop burde gaa ud paa at
fjerne den første Ulempe, der efter min Forme-
ning er ved den ældre Hærens Lovs Bestemmelser, og
endvidere, naar man vil have Forfremmelseslister,
— hvilket vil være nødvendigt under en eller an-
den Form, og forsaavidt er det jo godt, at der
er en ensartet Form — at gjøre Affattelsen af
disse saa simpel som muligt og dernæst at hen-